

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:

http://www.eltemps.cat

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscriptions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Director: Àlex Milian.

Coordinador: Jaume Monzó.

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Enric Rimbau (*cap de redac-
ció*), Gemma Aguilera, Lluís Bonada, Xevi Camprubí.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Jordi Badia (*correcció lingüística*), Vanesa
Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Àlvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyís, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador
Cot, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega,
Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S.
Jardi, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas,
Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger
Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba,
Ferran Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon
Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Tomàs Alcoverro (*Beirut*), Mònica
Bernabé (*Kabul*), Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronat
(*Moscú*), Joan Canela (*Johannesburg*), Jordi Carreras
(*Nova York*), Macià Claramunt (*Castelló*), Míriam
Diez (*Ciutat del Vaticà*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*),
Erena Calvo (*Rabat*), Carlos G. Cano (*El Salvador*),
Ricard González (*Washington*), Joan Antoni Guerrero
(*Andorra*), Pere Habet (*Catalunya Nord*), Victòria
Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Iris Mir (*Pequin*),
Jordi Mumburú (*Roma*), Federico Rivas (*Buenos Aires*),
Anna Sàez (*Leida*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma
C. Serra (*Berlin*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja
Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent,
Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí
Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia
Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez,
David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani
Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep
Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M.
Oleaque, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar Palazuelos,
Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon, Lluç Soler, Eva
Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi Vicente.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca
Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: ACN, Agència Efe, Tina
Bagué, Joan Celià, Fer, Rafa Gil, José Luis Iniesta,
Vicente A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala,
Toni Payà, Jordi Play, Prats i Camps.

Disseny: Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.:
932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Guada Impressors S.L.

Aldaia (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap
mitjà: mecànic, fotoquímic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia,
ni de cap altra mena, sense permís de l'editor

Refer el pacte

El govern de la Generalitat de Catalunya ha reprès la feina una setmana abans de començar un curs polític que s'albirava tens, perquè continua planant sobre Catalunya l'amenaça de retallada de l'Estatut per part del Tribunal Constitucional (TC) i perquè, a l'estat espanyol, el president Zapatero ha de fer mans i mànigues per trobar suport a l'hora de votar la llei de pressuposts generals del 2010 (vegeu el dossier de portada).

En aquest context, el govern català va aclarir que esperarà la sentència del Tribunal Constitucional i l'acatarà, però que, si hi ha retallada, s'haurà de "refer el pacte amb l'estat" que representa l'Estatut. És cert que l'Estatut és una nova manera de relacionar-se amb l'estat, fins i tot aquest que s'ha quedat curt de gambada després de diverses retallades. Per això que seria esperpèntic que el Tribunal Constitucional retallara aquesta llei —com seria esperpèntic que el Tribunal Constitucional retallara la Constitució: on s'és vist un tribunal que se situa per sobre de la sobirania popular? Seria esperpèntic que el TC retallara un model de relació entre Catalunya i l'estat que no tan sols ha decidit Catalunya: al Parlament es va votar una llei el 30 de setembre, però la ciutadania catalana en referèndum ja va votar la llei que havien aprovat les Corts espanyoles. Van ser, per tant, el Congrés i el Senat, el poder legislatiu *estatal*, que van refer el vestit al gust de l'esmentat estat.

La idea, doncs, de *refer el pacte* és adient pel que fa a algunes lleis i competències que l'Estatut atorga a la Generalitat i que el TC, presumptament, podria negar a la sentència final. Aquestes competències, tal com va explicar el conseller d'Interior i Relacions Institucionals, Joan Saura, són negociables mitjançant l'article 150.2, que permet a l'estat de transferir o delegar a les autonomies competències estatals. Però hi ha unes altres qüestions de l'Estatut, precisament les més amenaçades pel TC segons totes les fonts, que no entren dins una hipotètica negociació per la via del 150.2. És el cas de l'esment de "nació" al preàmbul, una qüestió simbòlica que no seria pas poca cosa si s'aprofitava com cal en fòrums internacionals. I és el cas de l'obligació de saber català per part de tots els ciutadans de Catalunya. Una altra qüestió important —i, a més de simbòlica, cabdal—, perquè garantiria la consolidació d'unes polítiques d'integració lingüística, d'un model educatiu, social i cultural. És un model que funciona, però que cíclicament rep els atacs de sectors molt minoritaris que, a desgrat de ser petits, troben altaveus comunicatius que converteixen les seues interferències en crits estridents.

Alguns punts del pacte es poden refer; alguns altres s'han d'exigir intocables.

Als nostres lectors

El curs polític espanyol, amb la complexa geometria variable que fa servir el president José Luis Rodríguez Zapatero, té moltes qüestions candents. N'assenyalem dotze com a principals, i entrevistem representants dels partits polítics que, a Madrid, poden donar oxigen o ofegar Zapatero. A més, analitzem la figura històrica del principal antecedent històric de les tres religions mono-teistes que van créixer al voltant de la Mediterrània —els jueus, els cristians i els musulmans (per ordre d'aparició)—: Abraham pot ser la clau d'una reconciliació de cultures? I, com que promet ser el tema de la tardor, us expliquem tot allò que sabem de la grip A. Salut!

Àlex Milian
amilian@eltemps.net